బానిసల లోకం

'పృథ్వి'

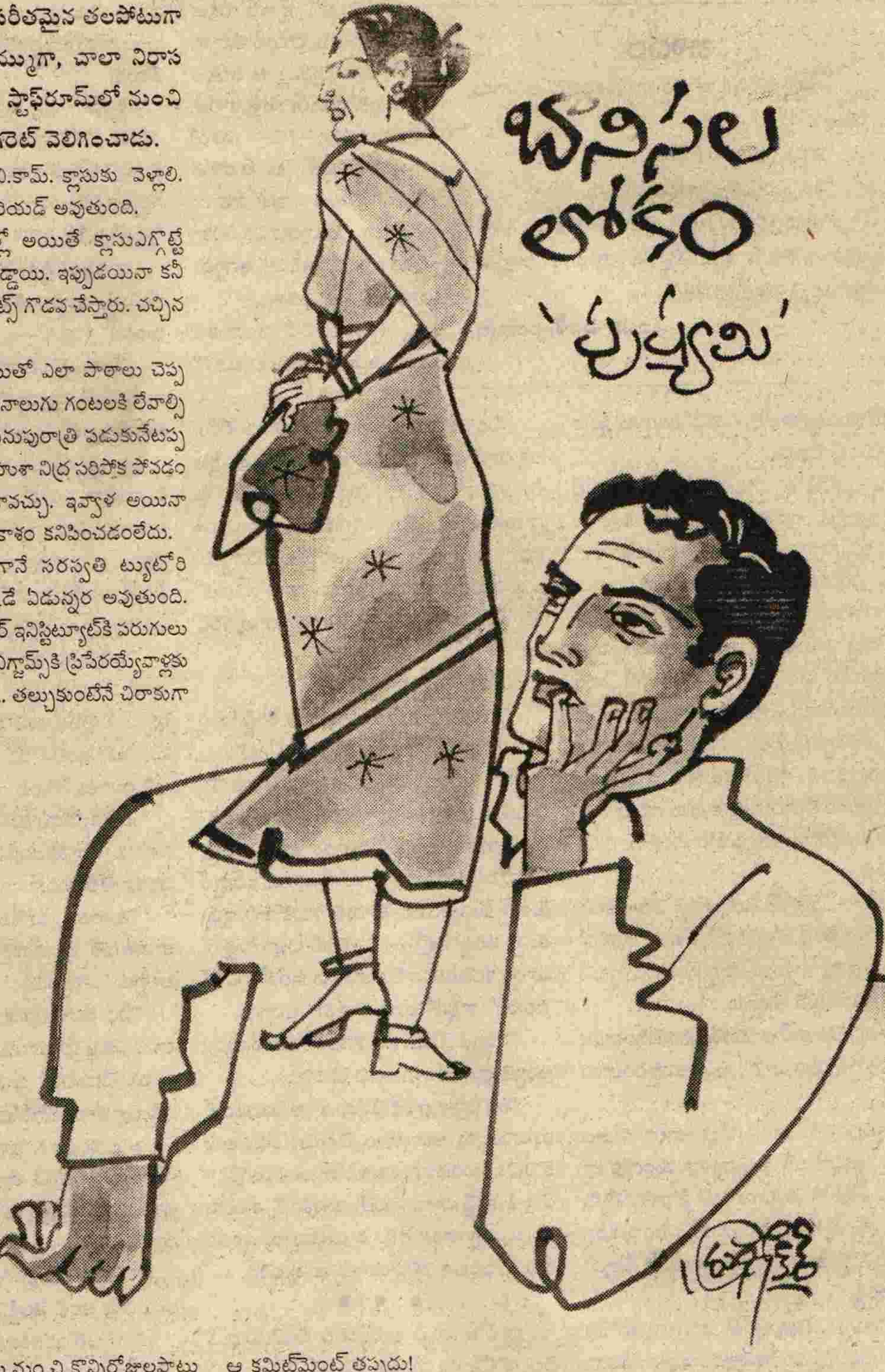

భాస్కరరెడ్డికి విపరీతమైన తలపోటుగా ఉంది. తలంతా దిమ్ముగా, చాలా నిరాసక్తంగా అనిపించింది. స్టాఫ్‌రూమ్‌లో నుంచి వరండాలోకొచ్చి సిగరెట్ వెలిగించాడు.

నిజానికి సెకండ్ బి.కామ్. క్లాసుకు వెళ్లాలి. ఆ రోజుకి అదే లాస్ట్‌పీరియడ్ అవుతుంది.

మామూలురోజుల్లో అయితే క్లాసుఎగ్గొట్టేవాడు. పరీక్షలు దగ్గరపడ్డాయి. ఇప్పుడయినా కనీసం చెప్పకపోతే స్టూడెంట్స్ గొడవ చేస్తారు. చచ్చినట్లు వెళ్లక తప్పదు.

కానీ ఈ తలపోటుతో ఎలా పాఠాలు చెప్పడం? ఆ రోజు పొద్దున్నే నాలుగు గంటలకి లేవాల్సి వచ్చింది. అంతకు మునుపురాత్రి పడుకునేటప్పటికి పదకొండున్నర. బహుశా నిద్ర సరిపోక పోవడం వల్ల ఈ తలపోటు కావచ్చు. ఇవ్వాళ అయినా త్వరగా పడుకునే అవకాశం కనిపించడంలేదు.

కాలేజీ అయిపోగానే సరస్వతి ట్యుటోరియల్స్‌కి వెళ్లాలి. అక్కడే ఏడున్నర అవుతుంది. ఆ తర్వాత ఫ్యూచర్‌కెరీర్ ఇనిస్టిట్యూట్‌కి పరుగులు తీయాలి. కాంపిటిటీవ్ ఎగ్జామ్స్‌కి ప్రిపేరయ్యేవాళ్లకు నోట్సు ఇవ్వాలి. ఓహ్ ... తల్చుకుంటేనే చిరాకుగా అనిపించింది!

ఇన్ని పనివత్తిడుల నుం చి కొన్నిరోజులపాటు తప్పిం చుకోవాలి. వేసవి సెలవుల్లో ఏ త్రివేంద్రమో, గోవానో చెక్కే య్యాలి. ఆ ఊహ ఒక్క క్ష ణం గిలిగింతలు పెట్టింది.

కానీ అంతలోనే తప్పించుకోలేని కమిట్‌మెంట్స్ గుర్తొచ్చాయి. సమ్మర్ హాలీడేస్‌లో గుంటూరు పబ్లిషర్ గైడ్ ప్రిపేర్ చేసి ఇవ్వడానికి ఒప్పుకున్నాడు. అడ్వాన్స్ కూడా తీసు కుని ఫ్లాట్‌కి కట్టేశాడు. సో... ఆ కమిట్‌మెంట్ తప్పదు!

భాస్కరరెడ్డి పాఠం చెబుతున్నా మనసంతా అవే ఆలోచనలు రకరకాల ఆకృతులు దాలుస్తూ, మాయమవుతూ ... అంతలోనే పుట్టుకొచ్చి అవేవో పురుగుల్లా మెదడు [illegible]లుస్తూ ..

ఆ ధోరణిలో [illegible] తప్పు పలికాడు. వెనక బెంచీలో ఓ కుర్రాడు [illegible] చేశాడు - "పోయి పూర్తిగా ట్యుటోరి[illegible] కోరాదే! ఎందుకొచ్చిన తప్పుల పాఠాలు?"

క్లాసు క్లాసు గలగలమని నవ్వులయింది. తేరుకున్నాడు భాస్కరరెడ్డి. "చెప్పడానికి నాకేం అభ్యంతం లేదు. ప్రైవేటుకాలేజీల ఫీజుకట్టలేని మీలాంటి వాళ్లు చాలామంది ఉంటారని వస్తున్నా!" అన్నాడు.

"మాకోసమేమెడ వస్తున్నావ్? నువ్వు నీ జీతం పైసలకోసం వస్తున్నావ్. పైకేమో మా ఫీజులు బచాయిం

జూదం

"పెళ్లి అనేది ఓ జూదం లాటిదికదూ?" అడిగాడు శీను.

"కాదు" అన్నాడు శేఖర్.

"ఏం...ఎందుకు?" అడిగాడు శీను.

"జూదంలో ఓసారి ఓడినా మరోసారి గెలిచే అవకాశం ఉంది. కానీ, పెళ్లి అలా కాదుగా!" అన్నాడు ఈమధ్యనే పెళ్లయిన శేఖర్.

చందూ వంశీ, నంద్యాల

చడానికొచ్చినట్లు పోజు!" - ఎవడో కుర్రాడు ధైర్యంగా కామెంట్ చేశాడు.

భాస్కరరెడ్డి ఇక వాదన పొడిగించదల్చుకోలేదు. కుర్రాళ్లతో అనవసరపు గొడవ! ఏ కుర్రాడు ఏ రాడికల్ గ్రూపో, ఆరెస్సెసో ....ఎవరయినా కానీ, వారితో విరోధం లేనిపోని జంజాటకం!

వెనకనుంచి తరుముకొస్తున్నట్లుగా గబగబా పాఠంచెప్పి క్లాసు నుంచి బయటపడ్డాడు భాస్కరరెడ్డి. స్టాండ్‌లోనుంచి స్కూటర్ తీస్తుంటే పేజర్ చప్పుడయింది. తీసిచూశాడు. సరస్వతి ట్యుటోరియల్స్ వారిచ్చిన మెసేజ్ - ఆ రోజు క్లాసులు కాన్సిల్ అయ్యాయని, ట్యుటోరియల్‌కి రానవసరం లేదని. ప్రాణం లేచొచ్చినట్లుగా అయింది భాస్కరారెడ్డికి. అనుకోకుండా మూడుగంటల తీరిక దొరికింది.

హేపీగా ఎంజాయ్ చెయ్యొచ్చు. ఎన్నాళ్లకింత తీరిక? పాతఫ్రెండ్ చౌదరికి ఫోన్ చేశాడు. అతనేదో భూటాన్ దేశపు జామ్‌లు, స్క్వాష్‌లు అమ్ముకునే డీలర్. ఆఫీసులోనే ఉన్నాడు.

భాస్కరరెడ్డి కాల్ అందుకుని సంతోషించాడు.

"సిట్టింగ్ వేద్దామా?" అని ఆహ్వానించాడు చౌదరి.

భాస్కరరెడ్డి మందుకొట్టి చాలా రోజులయింది. ప్రొహిబిషన్ ఉన్నన్నాళ్లూ మందుకొట్టాలంటే ఏ బీదర్‌కో, బెంగుళూరుకో పోవాల్సివచ్చేది. అంటే ఇక్కడ దొరకదని కాదు. మందుకన్నా ముందు కొట్టే వాతావరణాన్ని ఎంజాయ్ చేస్తాడు భాస్కరరెడ్డి.

తనకున్న బిజీషెడ్యూల్‌లో అంతలా ఊరొదిలి పోలేక మందుకొట్టడం మానేశాడు. ఇప్పుడు తీరికా, అవకాశం చిక్కింది కాబట్టి పోయి చౌదరిరూమ్‌లో కూర్చున్నారు.

డ్రింక్ తీసుకుంటూ, పిచ్చాపాటీ మాట్లాడుకోసాగారు - "ఎలా ఉంది బిజినెస్?" అన్నాడు భాస్కరరెడ్డి.

"సమ్మర్ కదా, స్క్వాష్‌ల వ్యాపారం బాగానే పుంజుకుంది!" అన్నాడు చౌదరి.

"ఏమిటో, క్షణం తీరిక దొరకడంలేదు. పొద్దున లేస్తానా, ఇంటి దగ్గర ప్రైవేట్లు, ఆ తర్వాత ఓ ట్యుటోరియల్, మళ్లీ కాలేజీ. సాయంత్రం మరో ట్యుటోరియల్, ఆ తర్వాత కోచింగ్‌సెంటర్ ... ఇలా పాఠాలు చెప్పి చెప్పి, మాట్లాడటానికి తీరికా, ఓపికా దొరకడంలేదు!" అన్నాడు భాస్కరరెడ్డి వాపోతూ.

"శ్రమపడనిదే సంపాదన ఎలా పెరుగుతుంది. బాబూ?" అన్నాడు చౌదరి.

"ఏం సంపాదనో ... ఎంతకీ సరిపోవడంలేదు. లక్ష రూపాయల చీటీ కట్టాలా? మరో వైపు ఫ్లాట్ తీసుకున్నానా! ఆ బిల్డరేమో మొదట నాలుగులక్షలని చెప్పి, ఇప్పుడు ఆ ఖర్చు, ఈ ఖర్చు పేరు చెప్పి, మరో అరవైవేలు చెప్పాడు. నవ్వు యానికి నర్మబాటు కాక ఎంతో ఇబ్బందిపడిపోతున్నాను!" అన్నాడు భాస్కరరెడ్డి గబగబా రెండో పెగ్గు తాగుతూ.

చౌదరి ఏమీ మాట్లాడలేదు.

టైము చూసుకుని లేచాడు భాస్కరరెడ్డి."మళ్లీ కోచింగ్‌సెంటర్‌కి పోవాలి. వెళ్లొస్తాను!" అని.

స్కూటర్ స్టార్ట్ చేస్తుంటే అన్నాడు చౌదరి "మీ ఫామిలీకి ఇంకా ఈ స్కూటరేం సరిపోతుంది?"

బాధగా పెదవి విరిచాడు భాస్కరరెడ్డి. "సరిపోవట్లా! నేనూ అదే చూస్తున్నాను. ఇన్‌స్టాల్‌మెంట్స్ మీద అయినా మారుతీ తీసుకోవాలి. ఇప్పుడున్న పరిస్థితుల్లో ఆ ఎమౌంట్ ఎలా కట్టాలో మార్గం కనబడకే డ్రాప్ అయ్యాను. ఇంకో కోచింగ్ సెంటరో, కాలేజో చూసుకోవాలి!" అన్నాడు.

"ఇప్పుడే టైమ్ సరిపోవడంలేదంటున్నావు! అప్పుడెట్లా?" అని నవ్వాడు చౌదరి.

"ఏం చేస్తాం బాస్? దేవుడు కాలం విషయంలో మనుషులకు అన్యాయం చేశాడు. దేవతలకు కొన్నివేల సంవత్సరాలు ఒక రోజు అట! మనకేమో రోజుకి ఇరవై నాలుగ్గంటలే! మనకింకో నాలుగు గంటలున్నా బాగుండేది. ఈ సమస్యలు ఉండక పోను!" అంటూ వెళ్లిపోయాడు భాస్కరరెడ్డి.

* * *

ఆ రోజు రాత్రే భాస్కరరెడ్డి బిజీషెడ్యూల్‌కి దెబ్బ కొట్టేసింది. పొద్దున్న లేవగానే మెదడు చిట్లిపోతున్నంత బాధ. మెడవెనక నొప్పి, తలపోటు. కళ్లు తిరిగాయి. అనీజీగా ఉంది.

డాక్టర్ దగ్గరకి వెళ్తే బ్లడ్ ప్రెషర్ పెరిగిందన్నాడు. ఒకసారి రొటీన్‌గా అన్ని పరీక్షలు చేయించుకోమన్నాడు. మూడువేలరూపాయిల ఖర్చు వదిలింది.

మధ్యాహ్నం బి.పి. టాబ్లెట్‌తోపాటు ఓ నిద్ర మాత్ర వేసుకుని పడుకున్నాడు భాస్కరరెడ్డి. అయినా మూడున్నరకే మెలకువ వచ్చింది - భార్య కేకలకు.

కిచెన్‌లో నుంచి ఇందిర గొంతు వినబడుతోంది - "దేవుడా, నలుగురు మనుషులకు ఇన్ని అంట్లా? అసలు అన్నాలు తింటున్నారో, కంచాలు, గిన్నెలు తింటున్నారో? రాత్రినుంచి వీళ్లకి పేపర్ ప్లేట్లలో పడేస్తే సరి!"

భాస్కరరెడ్డికి విసుగు ముంచుకొచ్చింది. "ఏమిటి, ఇందిరా,గొడవ! కాసేపు పడుకోనివ్వకుండా!"

"మీకు గొడవలాగే ఉంటుంది. నేనెంతటి ఇంటిపనితో ఛస్తున్నానో తెలుసా?" ఇందిర స్వరం అదే స్థాయిలో వినబడింది.

'నువ్వు నస ఆపకపోతే నేను చస్తాను! డాక్టర్ విశ్రాంతిగా పడుకోమన్నాడు. ఎన్ని పనులున్నా ఆపుకుని, నిద్రమాత్ర వేసుకుని ఎందుకుపడుకున్నాను. ఆ మాత్రం అర్థం చేసుకోకపోతే ఎట్లా? ఛీ! ఛీ! ఇంట్లో కూడా రెస్ట్‌లేకపోతే ఎలాచావాలి?' విసుక్కున్నాడు భాస్కరరెడ్డి.

"పనిమనిషి మానేసి నాలుగురోజులయింది. అటు వంటపని, ఇటు ఇంటిపని, బట్టలు ఉతుక్కుని, నీళ్లుపట్టుకుని నానాఅవస్థలు పడుతున్నాను. మీకు ఇంటిగొడవ ఏనాడయినా పట్టిందా?" అని రాగాలు తీసింది ఇందిర.

ఆశ్చర్యపోయాడు భాస్కరరెడ్డి. పనిమనిషి సూరమ్మ మానేసిందనే విషయం అతనికి అప్పటి వరకూ తెలియదు.

"సూరమ్మ మానేసిందా! ఎందుకు? జీతం కావాలంటే ఓ యాభై పెంచక పోయావా?" అన్నాడు భాస్కరరెడ్డి.

"ఏం యాభైలెండి! మనమిచ్చే రెండొందలే దానికి ఎక్కువైపోయాయి. అయిదిళ్లు మించి ఎక్కువ పని చేయదట. మన ఇల్లే కాదు, ఎదురిల్లు, పక్కిల్లు కూడా మానేసింది!" చెప్పింది ఇందిర.

ఒక్క క్షణమాగి, "అయినా పనిమనిషి పనులు చేసుకు బతక్కపోతే, లాటరీ లు తగులుతాయా? తాతలనాటి ఆస్తులు కలిసొస్తాయా? ఎంత టెక్కో సూరమ్మకు?"

అప్పటికి భాస్కరరెడ్డికి తలలోకి ఎక్కింది. అయిదిళ్లు అంటే నెలకి వెయ్యి రూపాయలు.

మరో ఆరొందలరూపాయలు చూస్తూ చూస్తూ వదిలేసింది సూరమ్మ. ఏపూటకాపూట పనిచేసుకు బతికే సూరమ్మకే రేపటి జీవితంమీద అంత ఆశా, నిశ్చింతా ఉంటే, తనలాంటివాళ్లు ఎంత నిశ్చింతగా బతకాలి?

బి.పి. టాబ్లెట్స్ అవసరం లేని కొత్తమార్గమేదో కనబడినట్లు అనిపించింది భాస్కరరెడ్డికి.